**Dosar penal nr. 1-797/2025**
**Nr. PIGD 1-25143950-09-1-09102025**

**S E N T I N Ţ Ă**
În numele Legii

**28 august 2026** **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefieri Constanța Rusu
*Cu participarea:*
Procurorului Adrian Păvăleanu
Avocatului în interesele inculpatului Doina Scaian-Turtureanu
Inculpatului Berco Andrei
*În absența:*
Părții vătămate*****
a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

**Berco Andrei *****,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat***** sat. ***** studii medii, divorțat, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, fără grad de invaliditate, anterior condamnat:

- *prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18.11.2021 în baza art.art. 186 alin. (2) lit. d)/3 episoade/; 264[1] alin.(1) Cod penal, la 5 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;*
- *prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21.12.2022 în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 5 ani închisoare fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.*

*Conform încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 02.04.2026 acțiunile lui Berco Andrei condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani la 21.12.2022 au fost recalificate conform art. 187 alin. (1) Cod penal, cu menținerea dispozițiilor privind pedeapsa aplicată.*

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 10.10.2025 – 28.08.2026

Cauză judecată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa,-

**C O N S T A T Ă:**

**1.** Inculpatul Berco Andrei la 15.03.2020, ora 08.10, având intenția răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, a intrat pe teritoriul vulcanizării amplasate pe adresa ***** unde el lucra și știind despre faptul că acolo este parcat automobilul model *****, n/î *****, anul fabricării *****, care aparține lui ***** profitând de faptul că cheile erau asupra sa, a răpit automobilul dat, cu care s-a plimbat o perioadă de timp, abandonându-l în s. *****

**2.** În ședinţa de judecată până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Berco Andrei, fiind asistat de avocat, a prezentat instanței de judecată printr-un înscris autentic o cerere prin care a solicitat ca examinarea cauzei penale să fie desfășurată în procedură simplificată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrare în faza de urmărire penală, declarând că, recunoaște faptele comise, este de acord cu învinuirea adusă și încadrarea juridică, faptele relatate în rechizitorii corespund realității iar probele administrate în faza de urmărire penală îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi dovezi.

Avocatul inculpatului și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpat.

Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanților la proces, ținând cont de recunoașterea totală şi necondiționată a vinovăției, a găsit posibilă admiterea cererii inculpatului, dat fiind că din probele administrate rezultă că faptele acestuia sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Inculpatul Berco Andrei, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, vina în săvârșirea acțiunilor ilegale a recunoscut-o pe deplin și a explicat instanței precum că ieșind de la service-ul la care activa, a urcat la volanul mașinii aflată la lucru, totodată a indicat precum că proprietarul îi permitea de regulă să o ia, dar în acea zi nu a anunțat și a luat automobilul fără permisiune, cheile fiind asupra sa. Ulterior a indicat că s-a urcat la volan și a plecat în r-nul Dondușeni, unde într-un sat a abandonat-o din motiv că s-a terminat combustibilul.

În cele comise se căiește sincer.

În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală.

Inculpatul Berco Andrei a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

**3.** Constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului şi stabilirea vinovăției este dovedită pe deplin, inclusiv prin următoarele probe, mijloace de probă și procedee probatorii, administrate la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată, și anume:

- Declarațiile părții vătămate *****a.n.***** (f.d.20);
- Declarațiile martorului *****(f.d. 21);
- Declarațiile martorului ***** (f.d. 22);
- Plângerea din 16.03.2020, depusă de către cet********** prin care solicită

organele de poliție să atragă la răspundere penală cet. Berco Andrei, care la data de 15.03.2020 în mod deschis a luat automobilul său de model ***** cu n/î ***** anul fabricării *****și a plecat într-o direcție necunoscută. Prin acțiunile sale ilegale cet. Berco Andrei a cauzat un prejudiciu material considerabil în suma de 12000 lei. (f.d.9);

- informația parvenită în Unitatea de Gardă a IP Bălți prin intermediul apelului telefonic, serviciul „112” de la cet. *****a data de 16.03.2020, orele 09.50, despre faptul că pe str. Sorocii 117 a lăsat a/m la reparație și cineva din lucrătorii l-a răpit, (f.d.10);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 16.03.2020 cu tabel-fotografic anexă la el, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume teritoriul imobilului de pe str. ***** de unde a fost răpit automobilul n/î *****, care îi aparține cet*****. (fd.12-15);

- proces – verbal de ridicare din 16.03.2020, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost ridicat automobil de model *****cu n/î ***** anul fabricării *****, de culoare ***** (restituit prin ordonanța din 25.03.2020 părții vătămate *****/ recipisa din 16.03.2020 (f.d. 24-26).

**4.** În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Berco Andrei au fost corect încadrate conform prevederilor art. 192[1] alin. (1) Cod penal– *răpirea mijlocului de transport fară scop de însușire.*

**5.** La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Berco Andrei, instanța de judecată va trece în revistă prevederile art. 61 Cod penal, unde legiuitorul a stabilit în mod exhaustiv faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va tine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține a specifica că gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerinţele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravității faptei şi potențialului de pericol social al faptei comise, ce atentează la relațiile sociale privind patrimoniul persoanei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii şi gradul de vinovăție al infractorului.

Prin urmare, instanța conchide că numai o pedeapsă justă şi proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi

generală înscrise în art. 61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, luând în considerație per ansamblu toate circumstanțele cauzei, gravitatea și esența faptei comise, personalitatea sa infracțională, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului Berco Andrei este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în condițiile în care ultimul anterior a fost în conflict cu legea penală, nu s-a corijat și din nou a păşit pe calea criminală comițând astfel fapte penale din rândul celor mai puțin grave, în opinia instanței infracțiunea dată este un viciu pentru persoanele predispuse la săvârșirea infracțiunilor, în speță cea din urmă nu constituie excepție a cărei ripostă urmează a fi deopotrivă reală ca pedeapsa sub formă de închisoare să asigure îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina să conștientizeze consecințele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rîndul infractorilor.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanța de judecată reține în sarcina inculpatului Berco Andrei recunoașterea vinovăției. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Berco Andrei – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Deci, instanța de judecată ia în considerație faptul că, Berco Andrei anterior a fost în conflict cu legea penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanța de judecată i-a în considerație că, inculpatul Berco Andrei a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. $192^1$ alin. (1) Cod penal Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

**6.** În ședința de examinare a cauzei acuzatorul de stat ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, nu este la prima abatere de la legea penală fiind anterior în conflict cu legea penală, a pledat pentru recunoașterea ca vinovat inculpatul în comiterea infracțiunii încriminate cu aplicarea pedepsei sub formă de 1 an închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse aplicate prin sentințele anterioare de a fi stabilită pedeapsă definitivă sub formă de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

La rândul său, apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, precizând că, instanța urmează să țină cont de circumstanța atenuantă și anume, recunoașterea vinovăției.

Inculpatul a susținut poziția apărătorului.

**7.** *Conform prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

*Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364[1] Cod de procedură penală coroborat cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege*.

**8.** Deci, din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, de personalitatea inculpatului, instanța reține că anterior Berco Andrei s-a aflat în conflict cu legea şi avînd în vedere circumstanţele enunţate dînsul nu s-a corectat și nu a putut conștientiza caracterul social periculos al acțiunilor sale, continuînd activitatea infracțională, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului Berco Andrei urmează să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

Instanţa conchide, că pedeapsa sub formă de închisoare este una echitabilă faptelor comise şi consecinţelor survenite, care îşi va atinge scopul şi va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît de către inculpat cît şi de alte persoane.

De continuare, instanța de judecată relevă că anterior inculpatul a mai fist tras la răspundere penală, potrivit unor materiale a cauzei și scrisorii de informare parvenite de la administrația Penitenciarului nr. 2 Lipcani, se aduce la cunoștință instanței că numitului prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18.11.2021 în baza

art.art. 186 alin. (2) lit. d)/3 episoade/; 264[1] alin.(1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal de 5 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21.12.2022 în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, i-a fost aplicată pedepasa de 5 ani închisoare fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, acțiunile inculpatului din ultima sentință fiind recalificate conform art. 187 alin. (1) Cod penal, cu menținerea dispozițiilor privind pedeapsa aplicată.

Prin urmare fiind tangențiale la caz prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, în baza cărora instanța de judecată pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentințele Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18.11.2021 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2022 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30.11.2022/* și Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21.12.2022 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2024/* - consideră necesară stabilirea pedepsei definitive lui Berco Andrei sub formă de 9 ani închisoare, fără amendă, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

**8.1.** La determinarea pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța reține că operațiunea cumulului parțial nu se reduce la un exercițiu aritmetic și nici la alegerea mecanică a unui cuantum intermediar între pedepsele concurente, ci constituie o veritabilă etapă de individualizare judiciară, în cadrul căreia pluralitatea infracțională trebuie să-și găsească o expresie sancționatorie proprie, rezonabilă și proporțională.

Rațiunea instituției concursului de infracțiuni rezidă tocmai în necesitatea ca pedeapsa definitivă să reflecte nu numai gravitatea fiecărei fapte privite izolat, ci și semnificația juridico-penală a ansamblului conduitei infracționale.

În acest proces de individualizare, instanța acordă relevanță deosebită naturii, gravității și succesiunii faptelor penale care configurează conduita inculpatului Berco Andrei.

Datele cauzei relevă nu o manifestare infracțională accidentală ori conjuncturală, ci existența mai multor conduite penalmente relevante, inclusiv condamnări pentru infracțiuni cu un grad sporit de pericol social.

Aceste împrejurări nu sunt valorificate în sensul unei duble sancționări pentru fapte deja judecate, ci în dimensiunea lor juridică proprie mecanismului concursului de infracțiuni. A lua în considerare pluralitatea condamnărilor la stabilirea pedepsei rezultante nu înseamnă a pedepsi din nou faptele anterioare, ci a refuza ca acestea să devină juridic indiferente în momentul în care legea însăși impune reunirea lor într-un tratament sancționator unic.

Mai mult, succesiunea conduitelor infracționale și eterogenitatea valorilor sociale lezate conturează un grad de perseverență infracțională care nu poate fi ignorat în stabilirea întinderii cumulului. Atunci când răspunsurile penale succesive nu au fost de natură să determine o reconsiderare efectivă a conduitei, principiul individualizării impune ca sancțiunea definitivă să fie calibrată nu numai după gravitatea faptelor, ci și

după rezistența manifestată de conduita persoanei față de funcția preventivă și corectivă a pedepsei.

În această ordine de idei, instanța apreciază că un cumul parțial care ar conduce la o pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare ar comprima într-o măsură excesivă semnificația sancționatorie a pedepselor concurente și nu ar transpune cu suficientă fidelitate în planul pedepsei definitive gravitatea ansamblului infracțional.

Totodată, instanța consideră că individualizarea judiciară trebuie să păstreze o justă măsură între exigența fermității și interdicția excesului punitiv. Din acest considerent, nu se impune nici cumularea integrală a pedepselor. Soluția cumulului parțial trebuie plasată între două limite conceptuale: să fie suficient de consistentă pentru ca fiecare componentă relevantă a pluralității infracționale să conserve o semnificație reală și, concomitent, suficient de temperată pentru ca pedeapsa rezultantă să nu depășească ceea ce este necesar realizării scopurilor prevăzute de legea penală.

Din această perspectivă, pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare constituie expresia unui cumul parțial efectiv, iar nu nominal, fiind aptă să păstreze individualitatea juridică a pedepselor componente și, în același timp, să le integreze într-o sancțiune unică, coerentă și proporțională cu ansamblul conduitei infracționale.

Instanța reține, de asemenea, că poziția acuzatorului de stat asupra întinderii cumulului reprezintă un element procesual supus aprecierii judiciare, însă nu poate substitui funcția jurisdicțională de individualizare a pedepsei. Determinarea cuantumului concret al cumulului parțial aparține instanței, care este chemată să ofere nu o transpunere formală a unei propuneri procesuale, ci o soluție proprie, întemeiată pe criteriile legale și pe circumstanțele individuale ale cauzei.

În definitiv, pedeapsa rezultantă trebuie să exprime o proporționalitate de ansamblu: nu simpla sumă matematică a pedepselor, dar nici diluarea lor într-un cuantum care ar face ca pluralitatea infracțională să-și piardă substanța juridică. Cu cât conduita infracțională relevă o pluralitate mai pronunțată, fapte de o gravitate mai ridicată și o eficiență redusă a intervențiilor penale precedente, cu atât necesitatea unui cumul parțial substanțial dobândește o justificare obiectivă mai accentuată.

Prin urmare, raportând gravitatea cumulativă a faptelor la datele ce caracterizează persoana inculpatului care nu este la prima abatere penală, la condamnările sale succesive, la natura infracțiunilor săvârșite și la necesitatea ca pedeapsa să conserve atât funcția de constrângere, cât și pe cea de prevenție, instanța apreciază că stabilirea unei pedepse definitive de 9 ani închisoare reprezintă măsura sancționatorie aptă să realizeze echilibrul dintre individualizarea răspunderii penale și proporționalitatea represiunii statale.

Un cuantum inferior ar risca să relativizeze semnificația juridică a pluralității infracționale, iar unul rezultat din cumularea integrală ar depăși exigența unei reacții penale strict necesare. Cei 9 ani închisoare se situează, astfel, în punctul de echilibru în care pluralitatea faptelor își păstrează greutatea juridică, fără ca pluralitatea pedepselor să se transforme într-un exces punitiv, această soluție fiind, în aprecierea instanței, corespunzătoare principiilor individualizării, echității și proporționalității pedepsei.

**9.**În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Berco Andrei urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei, cu includerea în acest termen a pedepsei deja executate în baza sentințelor Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18.11.2021 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2022 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30.11.2022/* și Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21.12.2022 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2024*.

**10.** În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Măsura preventivă în privința inculpatului în cadrul cauzei penale date a fost aplicată obligarea de a nu părăsi țara care a expirat de drept, iar inculpatul la momentul pronunțării sentinței se deține în instituția penitenciară unde execută pedeapsa închisorii în baza altei sentințe pe o altă cauză penală.

În situația respectivă instanța consideră că temei de aplicare a altei măsuri preventive nu este, or, potrivit practicii judiciare constante o persoană condamnată în prima instanță, fie că a fost sau nu în stare de arest pînă la acel moment, se găsește în situația precizată în art. 5 parag.1 lit. a) CEDO, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar și nedefinitive.

**11.** Potrivit materialelor dosarului penal, prin ordonanța din 16.04.2020, partea vătămată ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă /f.d. 19/, care a suferit un prejudiciu material în sumă de 12.000 lei. În cursul urmăririi penale a fost stabilit prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate *****în sumă de 12.000 lei, prejudiciul fiind recuperat integral.

**12**. Cheltuieli de judecată, corpuri delicte sau bunuri sechestrate nu au fost expuse.

**13.** În baza art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, art. art. $364^1$, 384, 385, 389, 392, 395, 397 Cod procedură penală, instanța de judecată,

**C O N D A M N Ă:**

Se recunoaște vinovat **Berco Andrei** *****de săvârșirea infracțiunii prevăzute la $192^1$ alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi se stabilește numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 /un/ an.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentințele Judecătoriei Chișinău

(sediul Buiucani) din 18.11.2021 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2022 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30.11.2022/* și Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21.12.2022 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2024/* se stabilește pedepsa definitivă lui Berco Andrei sub formă de 9 /nouă/ ani închisoare, fără amendă, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Berco Andrei urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei, cu includerea în acest termen a pedepsei deja executate în baza sentințelor Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18.11.2021 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2022 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30.11.2022/* și Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21.12.2022 */menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2024*.

Sentința motivată fiind pronunțată în ședință publică la 28.08.2026.

Sentinţa poate fi atacată în termen de 15 zile de la data pronunţării, cu recurs, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

**Preşedintele şedinţei,**
**judecătorul:** **Igor Mozgovoi**